

Haftará di Hhanuccà. Zaccaria. II.—IV. 1

II. (14) Esulta e gioisci, figlia di Sion, perch'io sono per venire a risiedere fra di te, dice il Signore. (15) Molte genti untrannosi allora al Signore, e diverranno mio popolo (cioè individui di varie nazioni unirannosi agl'Israeliti reduci da Babilonia), ed avrò sede in mezzo di te, e conoscerai ch'egli è il Signore Iddio Sevaot che mi mandò a te (16) Il Signore ripiglierà Giuda, qual sua proprietà, sulla terra santa, e nuovamente prediligerà Gerusalemme. (17) Silenzio, ogni mortale, per timor del Signore! Perocchè egli si muove dal santo suo abitacolo.

III. (1) Egli mi fece vedere Giosua, il sommo sacerdote, stante davanti all'angelo del Signore, ed il Satan gli stava alla destra, per avversarlo. (2) Ed il Signore disse al Satan: Abbiati in ira il Signore, o Satan, abbiati in ira Egli che predilige Gerusalemme! Questi è qual un tizzone salvato dal fuoco (cioè: Dio lo vuol salvo, non vale che tu l'avversi). (3) Giosua era vestito d'abiti lordi, e stava innanzi all'angelo. (4) E questi prese a dire a coloro che gli stavano innanzi, quanto segue: Toglietegli di dosso quei panni lordi. Indi gli disse: Ecco, ho rimosso da te i tuoi peccati, e ti farò indossare splendide vesti. (5) Dissi: Gli si ponga sul capo una fascia nitida — Gli posero la fascia nitida sùl capo, e lo vestirono d'(altri) panni, presente l'angelo del Signore. (6) Indi l'angelo del Signore ammonì Giosua, con dire: (7) Dice così il Signore Iddio

הפטרות חנוכה בחרי עשר זכריות סימן ז' א' 7

ב (7) רגני ושקתי בת-ציון כי הנני בא ושכנתי בתוכך באסי-יהוה: (8) וגלוי גוים ופנים אל-יהוה ביום ההוא והיו לי לעם ושכנתי בתוכך וידעת כי יהוה עבאית שלחני אליה: (9) ועל יהוה את יהודה חלקו על אדמת מקדש ובחר עוד בירושלם: (10) הם כל-בשר מפני יהוה כי יעזר מפעול קדשו: (11) וידאני את יהושע מבין הגדול עמד לפני מלאך יהוה והשמן עמד על-ימינו לשמןו: (12) ויאמר יהוה אל השמן יעזר יהוה בך השמן ויעזר יהוה בך מבחר בירושלם הלוא זה אית מצל מאש: (13) ויהושע היה לבוש בגדים צואים ועמד לפני המלאך: (14) ויען ויאמר אל העמדים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצואים מעליו ויאמר אליו ואהר העברתי מעליה עניך וכתב בש אתה מחלצות: (15) ויאמר ישמו צניף סהוד על ראשו וישמו הצניף הסהוד על ראשו וילבשוהו בגדים ומלאך יהוה עמד: (16) ויעזר מלאך יהוה ביהושע לאמר: (17) ביה אמר יהוה

Sevaot: Se seguirai le mie vie, e mi serberai esatta ubbidienza, e tu stesso giudicherai (reggerai) la mia Casa, ed anche custodirai i miei atrii (vale a dire: ti presterai tanto alle più nobili, quanto alle più basse cure relative al Tempio): io ti darò accompagnatori tra questi che qui stanno (cioè Angeli che ti custodiscano, come al Salmo XCI. 11). (8) Ascolta, Giosua, sommo sacerdote, e tu, e i tuoi amici, che siedono al tuo cospetto, poichè sono uomini esemplari. Sì, io son per far venire il mio servo, il Rampollo. (9) Sì, ecco qual'è la pietra ch'io pongo innanzi a Giosua: sopra una stessa pietra vi sono sette occhi (simbolo della divina Provvidenza, che sarebbe favorevole alla riedificazione del Tempio). Io sto per iscolpirvi quella impronta (dei sette occhi), dice il Signore Iddio Sevaot; e rimuoverò tutt'ad un tratto i peccati di quella terra. (10) In allora, dice il Signore Iddio Sevaot, v'inviterete l'un l'altro, sotto alla vite, e sotto al fico.

IV. (1) Indi l'angelo che parlava in me mi destò, come un uomo che si sveglia dal suo sonno. (2) E mi disse: Che vedi tu? Ed io dissi: Vidi un candelabro tutto d'oro, avente in cima il suo vase rotondo (da ricever l'olio e mandarlo ai lumi), e i suoi sette lumi; e per ciascheduno dei lumi che ha in cima vi sono sette colatoj (tubi che vi conducono l'olio). (3) Ed accanto vi sono due olivi, uno a destra, ed uno a sinistra del vaso rotondo (per somministrargli l'olio). (4) Indi soggiunsi all'angelo che parlava in me, e dissi: Che mai sono (significano), mio Signore, queste cose? (5) E l'angelo che parlava in me rispondendo, disse: È questa la parola del Signore a Zorobabel: Non col valore, e non colla forza; ma sì col mio spirito (colla divina volontà e protezione risorgerà il Tempio, la Città, e lo Stato), dice il Signore Iddio Sevaot. (7) Che cosa sei tu, o monte grande, davanti a Zorobabel? Tu sarai appianato, ed egli trarrà fuori la pietra principale (per la fabbrica del Tempio) in mezzo a romorose acclamazioni di: Favore, favore a lei! (vale a dire: Sia Dio propizio alla nuova fabbrica!)

צבאות אם יבדדתי חללי ואם את משמרת השומר
 וגם אפה חזון את ביתי וגם השומר את החצרי
 ונתתי להם מהללים בין העמדים האלה :
 (8) שמע יי יהושע וכל בני ישראל וכל
 השבים לפניו כי אנשי מופת הם כי הנינו
 מבני את עבדי צמח : (9) כי הנה האבן אשר
 נתתי לפני יהושע על אבן אחת שבעה עינים
 הנינו מפתח פתחה ואם יהיה צבאות ומשתי את
 עון הארץ והיא ביום אחד : (10) ביום ההוא ואם
 יהיה צבאות תקראו איש לרעהו אל פתח ופן
 ואל פתח האנה : (11) וישב המלאך הדבר כי
 יעלוני באיש אשר יעור משנתו : (12) ואמר
 אלי מה אפה ומה ואמר ראתי והנה מעורה וקב
 בלה ונלה על ראשה ושבעה נרותיה עליה שבעה
 ושבעה מוצקות לגרות אשר על ראשה :
 (13) ושנים ויתים עליה אחד מימין בגלה ואחד
 על שמאלה : (14) ואען ואמר אל המלאך הדבר
 כי לאמר מה אלה אדני : (15) ואען המלאך
 הדבר כי ואמר אלי הלא ידעת מה תמה אלה
 ואמר לא אדני : (16) ואען ואמר אלי לאמר זה
 דבר יהוה אל זורבבל לאמר לא בחיל ולא בגנות כי
 אם ברוחי אמר יהוה צבאות : (17) כי אפה חרי
 הגדול לפני זורבבל למישור והוציא אתי האבן
 הראשה פשאות חן חן לה :